

РЕШЕНИЕ

№ 8848

гр. София, 17.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2042** по описа за **2024** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на Националното тол управление към Агенция "Пътна Инфраструктура" срещу Решение № 111 от 08.01.2024г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 22-ри състав, постановено по НАХД № 4578/2023г., с което е отменено Наказателно постановление № /НП/ № ВГ21052022/5800/Р8-962 от 14.11.2022г., с което на И. Г. К. на основание чл. 179, ал. 3а от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложена „глоба” в размер на 1800 лева.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт. Касаторът счита, че районният съд е извършил неправилна преценка на доказателствата, като не е съобразил, че фактическите констатации в АУАН и в НП са базирани на записите, събрани от Електронната система за събиране на пътни такси (ЕССПТ), които съгласно чл. 189е, ал. 9 ЗДвП имат доказателствена сила за отразените обстоятелства, доколкото не бъде доказано противното. По отношение извършителството на деянието поддържа, че от събраните доказателства се установява управляването на процесното ППС именно от санкционираното лице. Счита, че е неприложимо изискването за пропорционалност и чл. 9а от Директива

1999/62/ЕО и че е неоснователен доводът на съда за несъразмерност на наложената глоба и тежестта на извършеното нарушение. Моли за отмяна на обжалваното решение и за потвърждаване на наказателното постановление. В проведеното по делото заседание касаторът, представляван от юрисконсулт Д., поддържа касационната жалба по съображенията, изложени в нея. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – И. Г. К., представляван от адв. А., изразява писмено становище за неоснователност на касационната жалба, което се поддържа и в съдебното заседание. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че решението на СРС е правилно.

Административен съд София - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА - подадена е от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна, предвид следното:

От фактическа страна СРС е установил, че на 21.05.2022г. в 05:42 часа на ГКПП К., в направление изход от територията на Република България, е пристигнало пътно превозно средство влекач ВОЛВО ФХ 42 Т, с рег. No С., с допустима максимална маса над 12 тона, управлявано от И. Г. К.. След извършена проверка контролните органи установили, че горепосоченото пътно превозно средство /ППС/ попада в категорията на пътно превозно средство, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закон за пътищата /ЗП/, тъй като на 02.05.2022г. в 12:39 часа, с устройство No 20442, намиращо се на път А-3 км 8+226, включен в обхвата на платената пътна мрежа, е установено, че товарният автомобил се е движил по път А-3 км 8+226 с посока намаляващ километър, при липса на валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. За посочения път No А-3, км 8+226, като място на нарушението, се събира такса за изминато разстояние - тол такса, съгласно Приложение към т. 1 на Решение No 101 на Министерски съвет от 20 февруари 2020г. за приемане на Списъка на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние - тол такса.

Генериран е доказателствен запис от електронната система с номер на нарушението No DE059ADF85382FA1E053041F160A0717, от който става ясно, че в процесното време и място заснетото МПС се е движело по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа и не е била заплатена пътна такса. Процесното ППС е собственост на ЕТ "Тео-Сим - Иван Козарев".

За ППС с рег. No С. за датата 02.05.2022г. е била закупена маршрутна карта с идентификационен No 22050152740741, в която не се включва преминаване през сегмента [ЕГН], в който се е намирало контролното устройство с идентификатор No 20422.

На 21.05.2022г. инспектор в Териториална дирекция в „МИТНИЦА С.“, съставил на основание чл. 167, ал. 3б т. 2 във вр. с чл. 189е, ал. 1 от ЗДвП АУАН No BG21052022/5800/P8-962 срещу И. Г. К.. Въз основа на него директорът на Националното тол управление издал процесното НП No BG21052022/5800/P8-962/14.11.2022г., с което на И. Г. К., на основание чл. 179, ал. 3 ЗДвП е наложена „глоба“ в размер на 1800 лв.

За да отмени електронния фиш, районният съд е приел за недоказано, че именно жалбоподателят И. К. е управлявал ППС на процесната дата и място. Наред с това е констатирал съществени процесуални нарушения при съставянето на АУАН и издаването на НП, тъй като не е спазено изискването на чл. 41, ал. 1, т. 5 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1 т. 6 от ЗАНН за посочване на нарушената разпоредба. Също така е приел, че наложената глоба /в размер на 1800 лева/ противоречи на принципа за пропорционалност, тъй като значително надхвърля размера на незаплатената такса, който е 133 лева.

Решението е правилно.

Съдът е обсъдил поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, установил е вярно и точно фактическата обстановка, анализирал е подробно приложимите правни норми и е извел обосновани изводи. Районният съд е извършил цялостна служебна проверка на обжалваното НП, в резултат на която правилно е приел същото за незаконосъобразно.

Правилно районният съд е констатирал, че не е изпълнено изискването на чл. 41, ал. 1, т. 5 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1 т. 6 от ЗАНН, тъй като в АУАН и НП не е посочена нарушената законова разпоредба. В тази връзка районният съд е изложил подробни съображения, че посочването само на административнонаказателната разпоредба, по която лицето е санкционирано, не удовлетворява изискването на процесуалния закон, тъй като санкционната норма не е тъждествена с нормата, която установява съответното правило за поведение – в конкретния случай това е разпоредбата на чл.139, ал.7 от ЗДвП. С оглед на това безспорно е допуснато съществено процесуално нарушение. Доколкото то е самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление, е безпредметно обсъждането на въпроса относно извършителството на деянието и вината на наказаното лице, както и относно законосъобразността на наложеното наказание.

Предвид изхода на делото, следва да бъде уважена претенцията на ответника за присъждане на сторените по делото разноски, като направеното от процесуалния представител на касатора възражение за прекомерност е неоснователно.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, X. касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА срещу Решение № 111 от 08.01.2024г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 22-ри състав, постановено по НАХД № 4578/2023г.

ОСЪЖДА Агенция "Пътна инфраструктура" да заплати на И. Г. К. разноски по делото в размер на 720 лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

